

Radikálna transparentnosť

Prečo Artur Gevorkyan, zakladateľ a CEO rovnomennej firmy, aj zlé správy považuje za prínos a čo s tým majú roboty.

A

Artur Gevorkyan

je pôvodom Armén, školou vojak a v podnikaní oscilujúci niekde medzi prísny, no chápujúcim otcom a nekompromisným šéfom. Za 22 rokov vybudoval vo Vlkanovej pri Banskej Bystrici firmu zameranú na technológiu práškovej metalurgie s obratom prevyšujúcim 40 miliónov eur.

„Viete, u nás, keď ide niekto na dovolenku a vráti sa o tri týždne, akoby došiel do inej firmy. Často ani nenájde svoj pracovný stôl. To myslím vážne. Alebo sa nájde na inej pozícii. Mení sa toho stále veľmi veľa,“ odpovie na otázku, čo nové im priniesol rok 2019. Takto konkrétne sa vo firme Gevorkyan prejavuje automatizácia, ktorú šéf firmy považuje za extrémne dôležitú pre dlhodobé prežitie. Je to jeden z hlavných smerov, na ktorom pracovali.

Obrat im vlani stúpol takmer o päťinu k 44 miliónom eur, pritom o tretinu klesol počet ľudí na 130.

„Postupovali sme transparentne. Zvolali sme celú firmu a všetkým som povedal, že budeme intenzívne automatizovať. A že tí, ktorí chcú pokračo-

vať v manuálnej robote, nech sa páči, v priemyselnom areáli je hneď niekoľko montážnych firiem, ktoré ich rady zoberú. Kto chcel zostať, toho sa snažíme učiť pracovať so softvéromi, robotmi. Každý, kto zostal, robí už niečo zložitejšie ako tí, čo odišli,“ vysvetlí Gevorkyan. Roboty majú nahradiť ťažkú, monotónnu, tupú robotu, „aby sme sa necítili ako v stredoveku“.

Majiteľ firmy, ktorý sa narodil a vštudoval v Arménsku (vtedy súčasť Sovietskeho zväzu), prišiel na Slovensko v 90. rokoch. Vzdelaním je vojenský letecký inžinier, no naplnenie našiel podľa vzoru otca Roberta v úplne inej oblasti, vo výrobe produktov technológiou práškovej metalurgie. Otec v 70. rokoch rozbiehal takýto závod na Urale. Artur spolu s manželkou našartovali rodinnú firmu pri Bystrici v roku 1996, postupne do nej vtiahli aj syna Roberta, ktorý riadi oddelenie kvality.

Gevorkyan zamestnáva vo Vlkanovej aj pár ľudí z Arménska, Ukrajiny, Bieloruska. „Ale niektorých z nich som musel osobne prepustiť, lebo sa nechceli učiť slovenčinu. Znovu som musel zvolať celú firmu a povedal, že kto po polroku nechápe stále slovenčinu, nech ide naspäť. Alebo si musí urobiť v hlave poriadok a nastaviť sa tak, aby absorboval nielen jazyk, ale aj celú kultúru firmy.“

Spomínané príklady zvolania celofiremných porád navodzujú dojem, že ide hlavne o spôsob oznamovania zlých správ. „Každá informácia je dobrá, lebo je čestná. Nechcem, aby sa vo firme šírili klebety. Je lepšie povedať veci na rovínu. A či ide o radikálnu transparentnosť? Absolútne.“

A

Automatizácia je prítomná aj v pláne na tento rok. Ale nemala by už radikálne znížiť počet ľudí. Tí istí zamestnanci však budú musieť zvládnuť väčší objem objednávok.

Gevorkyan chce tiež zachovať veľmi diverzifikované portfólio – geograficky aj odvetvovo. Produkty dodávajú pre rôznorodé odvetvia, od zbrojárstva po zdravotníctvo, pričom významným odberateľom sú napríklad automobilky a ich dodávatelia. No ani oni by nemali presiahnuť tretinový podiel na obrate.

Platí tiež, že zhruba polovicu výrobkov z ich portfólia nikto iný na svete touto technológiou nevyrába.

A chystá tiež reorganizáciu vnútri firmy. Firmu vybudoval od základov, s malým počtom oddaných ľudí. Ale teraz je to už fabrika s množstvom ľudí a na to treba techniky, ktoré nepozná, priznáva. Teraz preto upravujú štruktúru firmy, hľadajú plant manažéra (Gevorkyan nedávno jedného po pár týždňoch vyhodil, lebo „síce nebol hlúpy ani lenivý, ale nepochopil nás“), ktorý by riadil fabriku.

Šéf firmy tiež chce, aby sa syn pri niekom inom učil ďalej manažovať ľudí. Lebo, ako dodáva, „v tom ja nie som profesionál, správam sa skôr ako vodca. Beriem firmu síce ako rodinu, ale na druhej strane mám vojenskú školu, a to ani netajím. Je to strašný koktail,“ smeje sa. „Viem byť aj dobrý, ale zároveň nechápem, ako môže niekto porušovať niečo, na čom sme sa dohodli, ignorovať pravidlá. Nie je to so mnou ľahké.“ **F**

